

GEORG FRIEDRICH HÄNDEL
(Halle, Alemanya 1685 – Londres 1759)

LA RESURREZIONE, HWV 47

ORATORI EN VERSIÓ CONCERT

(1708)

Sonata

- Ària – Disserratevi, o porte d’Averno (Àngel)
- Recitatiu – Qual insolita luce (Llucifer)
- Ària – Caddi, è ver, ma nel cadere (Llucifer)
- Recitatiu – Ma che veggio? Di spiriti a me nemici (Llucifer, Àngel)
- Ària – D’amor fu consiglio (Àngel)
- Recitatiu –E ben, questo Nume (Llucifer, Àngel)
- Recitatiu – Chi sei? Chi è questo rè? (Llucifer, Àngel)
- Ària – O voi dell’Erebo (Llucifer)
- Recitatiu –Notte, notte funesta (Maria Magdalena)
- Ària – Ferma l’ali, e sui miei lumi (Maria Magdalena)
- Recitatiu – Concedi, o Maria Magdalena (Maria de Clopas, Maria Magdalena)
- Ària – Piangete, sì, piangete (Maria de Clopas)
- Recitatiu – Ahi dolce mio Signore (Maria Magdalena, Maria de Clopas)
- Duetto – Dolci chiodi, amate spine (Maria Magdalena, Maria de Clopas)
- Recitatiu – O Cleofe, o Maria Magdalena (Sant Joan Evangelista, Maria Magdalena)
- Ària – Quando è parto dell’affetto (Sant Joan Evangelista)
- Recitatiu – Ma dinne, e sarà vero (Maria de Clopas, Sant Joan Evangelista, Maria Magdalena)
- Ària – Naufragando va per l’onde (Maria de Clopas)

Recitatiu – Itene pure, o fide (Sant Joan Evangelista, Maria Magdalena)
Ària – Così la tortorella talor piange e si lagna (Sant Joan Evangelista)
Recitatiu – Se Maria dunque spera (Maria Magdalena)
Ària – Ho un non so che nel cor (Maria Magdalena)
Recitatiu – Uscite pur, uscite (Àngel)
Cor – Il Nume vincitor (Àngel, cor)

PAUSA 15'

Introduzione

Recitatiu – Di quai nuovi portenti (Sant Joan Evangelista)
Ària – Ecco il sol, ch'esce dal mare (Sant Joan Evangelista)
Recitatiu – Ma ove Maria dimora (Sant Joan Evangelista)
Ària – Risorga il mondo (Àngel)
Recitatiu – Di rabbia indarno freme corda (Àngel)
Recitatiu – Misero! Ho pur udito? (Lucifer, Àngel)
Ària – Per celare il nuovo scorno (Lucifer)
Recitatiu – Oh come cieco il tuo furor delira! (Àngel)
Duetto – Impedirlo saprò (Lucifer, Àngel)
Recitatiu – Amica, troppo tardo (Maria de Clopas, Maria Magdalena)
Ària – Per me già di morire (Maria Magdalena)
Recitatiu – Ahi, abborrito nome! (Lucifer)
Ària – Vedo il ciel, che più sereno (Maria de Clopas)
Recitatiu – Cleofe, siam giunte al luogo (Maria Magdalena, Maria de Clopas, Àngel)
Ària – Se per colpa di donna infelice (Àngel)
Recitatiu – Mio Gesù, mio Signore (Maria Magdalena)
Ària – Del ciglio dolente (Maria Magdalena)
Recitatiu – Sì, sì cerchiamo pur (Maria de Clopas)
Ària – Augeletti, ruscelletti (Maria de Clopas)
Recitatiu – Dove sì frettolosi (Sant Joan Evangelista, Maria de Clopas)
Ària – Caro Figlio, amato Dio (Sant Joan Evangelista)
Recitatiu – Cleofe, Giovanni, udite (Maria Magdalena, Maria de Clopas, Sant Joan Evangelista)
Ària – Se impassibile, immortale (Maria Magdalena)
Recitatiu – Sì, sì col Redentore (Maria Magdalena, Maria de Clopas, Sant Joan Evangelista)
Cor – Diasi lode, in cielo, in terra

La durada aproximada del concert és de 65 minuts per a la 1a part i de 55 minuts per a la segona.

SUNHAE IM, SOPRANO (MARIA MAGDALENA)

NÚRIA RIAL, SOPRANO (UN ÀNGEL)

XAVIER SABATA, CONTRATENOR (MARIA DE CLOPAS)

EMILIANO GONZÁLEZ TORO, TENOR (SANT JOAN EVANGELISTA)

LUIGI DI DONATO, BAIX (LLUCIFER)

DANI ESPASA, DIRECCIÓ

VESPRES D'ARNADÍ

Farran Sylvan James, concertino / Maria Roca, Ricart Renart, Eli Bataller, primers violins / Alba Roca, Adriana Alcaide, Oriol Algueró, Cecília Clares, segons violins / Natan Paruzel, Núria Pujolràs, violes / Oriol Aymat, Oleguer Aymamí, violoncels / Mario Lisarde, Xavier Puertas, contrabaixos / Sara Parés, flauta / Marina Durany, traverso / Pere Saragossa, Ivan Alcazo, oboès / Carles Vallès, fagot i flauta / Carles Herruz, Sergi Marquillas, trompetes / Pablo FitzGerald, arxillaüt / Juan Manuel Quintana, viola de gamba / Dani Espasa, clavicèmbal, orgue i direcció

COMENTARI

per Eva Sandoval

Viva il caro Sassone!

Georg Friedrich Händel va ser, per definició, un home viatger i, per vocació, un compositor de teatre. No és estrany, per tant, que quan el futur de l'òpera a Hamburg es va fer inestable, cap al 1706, el jove saxó de 21 anys deixés la ciutat per instal·lar-se en l'única destinació que podia considerar un compositor d'òpera: Itàlia, el bressol de l'art. Una de les claus de l'èxit de Händel durant el temps que va estar al país meridional va ser la seva capacitat d'adaptació a les circumstàncies i a les influències que l'envoltaven. Així, va aconseguir el respecte del públic, dels seus col·legues de professió i, el que era més important, dels seus patrons.

Les ànsies per aprendre van convertir el jove músic en un mestre en tots els gèneres: oratori, òpera, cantata, música religiosa i música instrumental. Tal com ens explica el primer biògraf de

Händel, John Mainwaring, a Itàlia era aclamat amb la famosa expressió: “Viva il caro Sassone!” (Visca l’estimat saxó!). Però el que és realment sorprenent és que aquesta carrera vertiginosa es forgés en només tres anys i mig, una primera època en què va compondre obres de la qualitat del salm *Dixit dominus*, els oratoris *El triomf del temps i del desengany* i *La Resurrezione* o les òperes *Rodrigo* i *Agrippina*.

Des del 1707, Händel va començar a treballar com a compositor resident a la llar del marquès Francesco Maria Ruspoli, aristòcrata romà mecenes de les arts que formava part de la influent Acadèmia de l’Arcàdia. Ruspoli li va encarregar un oratori complet per a la Pasqua del 1708 amb què pretenia impressionar el papa de Roma. Així doncs, no va escatimar en despeses: al pis principal del palau Bonelli es va construir un sumptuós teatre complet amb un espai ampli per als músics, on se celebraria l’estrena de l’obra el 8 d’abril, Diumenge de Resurrecció, d’aquell any.

Sobre l’escenari hi havia una representació d’un àngel assegut sobre la tomba de Jesucrist, envoltat d’una multitud d’amorets i querubins que emmarcaven el títol de l’oratori i anunciaven la resurrecció a Maria Magdalena. En les primeres funcions, l’orquestra utilitzada va ser una de les més grans que s’han vist mai a Roma (amb 47 integrants), ja que en aquell temps, en aquesta ciutat, continuava vigent la prohibició de l’òpera, un gènere que requeria una dotació important d’instrumentistes. Arcangelo Corelli, un dels virtuoses del violí més grans del moment, es va encarregar de dirigir la formació orquestral, i es va contractar els millors cantants solistes: una soprano (a la qual va substituir un castrato l’endemà, segons la voluntat papal) com a Maria Magdalena, dos *castrati* com a Maria de Clopas i un àngel, un tenor en el paper de l’apòstol sant Joan i un baix com a Llucifer.

Amb un llibret de Carlo Sigismondo Capece, poeta a la cort de la reina Maria Casimira de Polònia que vivia exiliada a Roma, Händel va poder donar forma a una partitura magistral: *La Resurrezione*, HWV 47. L’obra narra els esdeveniments que tenen lloc entre l’enterrament de Crist el Divendres Sant i el Diumenge de Pasqua. A la primera part, un àngel s’oposa a Llucifer, mentre que Maria Magdalena i Maria de Clopas ploren Déu reconfortades per sant Joan. I a la segona, reapareixen els mateixos personatges el matí de Pasqua, dividits entre el dolor, la fúria i l’esperança, fins a l’anunci triomfant de la Resurrecció. Händel caracteritza dramàticament els personatges de manera operística: la confiança de l’àngel, la fanfarroneria de Llucifer, la tendresa de Maria Magdalena i la força en la fe de sant Joan.

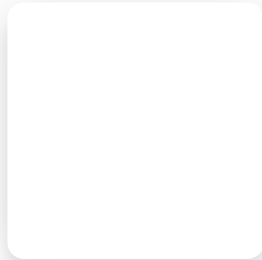
Som davant d’un oratori de joventut típicament italià, ja que no seria fins al 1718, amb *Esther*, que Händel iniciaria el seu conegut camí a l’oratori anglès. Els recursos que posa en joc el compositor d’origen alemany procedeixen de l’òpera seriosa italiana: els números alternen fonamentalment recitatius i àries i els solistes només es reuneixen en dos cors curts per concloure cada part. Al final de la primera destaca l’ària de sant Joan “Così la tortorella” (Així la tórtora), en què la metàfora del colom i el falcó serveix al compositor per desplegar una música imitativa a través de la flauta travessera, la viola de gamba i la tiorba. També hi trobem passatges reutilitzats en obres posteriors, un procediment habitual al catàleg vocal de l’autor, com és el cas de l’ària següent de Maria Magdalena “Ho un non so che nel cor” (Hi ha alguna cosa al meu cor), escrita sobre una melodia atribuïda a Corelli en la qual els violins a l’uníson doblen a la veu.

Quant a l’ús de l’orquestra, sorprenen la pretesa varietat tímbrica i les combinacions inusuals d’instruments. En aquest sentit, podem destacar l’ús misteriós i inquietant de flautes dolces, cordes amb sordina i viola de gamba en el recitatiu acompanyat i ària del son de Maria

Magdalena “Notte funesta” (Nit funesta); l’efecte de les violes i la viola de gamba a l’uníson en la primera ària de Maria de Clopas “Piangete, sì, piangete” (Ploreu, sí, ploreu) de la primera part, o l’uníson entre les flautes dolces i l’“oboè sord” a “Per me già di moriré” (Perquè jo em mori) de la segona. Així mateix, és excellent l’aparició de sols instrumentals freqüents que posen de manifest l’habilitat dels intèrprets amb els quals Händel va comptar per a l’estrena del que va ser el seu primer oratori sacre.

LLETRES

[Descarrega les lletres del concert aquí.](#)

1 La Resurrezione (1708), HWV 47 - Original Version / Parte Prima: So

2 La Resurrezione (1708), HWV 47 - Original Version / Parte Prima: Ar

La resurrezione de Händel · L'Auditori de Barcelona

PREVIEW

PRINCIPALS MITJANS PATROCINADORS

LA VANGUARDIA

CATALUNYA
RÀDIO